

به نام خدا

بیلبان های بی آب و علف

www.ketab.ir

سرشناسه: گانری، آنیتا، ۱۹۶۱-م. Ganeri, Anita
عنوان و نام پدیدآور: بیابان‌های بی‌آب و علف / نویسنده آنیتا گانری؛
تصویرگر مایک فیلپس؛ مترجم محمود مزینانی.
مشخصات نشر: تهران: پیدایش، ۱۳۹۳.
مشخصات ظاهری: ۱۸۴ ص.
فروست: طبیعت ترسناک.
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۲۹۶-۱۹۵-۲
شابک دوره: ۹۷۸-۶۰۰-۲۹۶-۲۷۳-۷
وضعیت فهرست نویسی: فیبا
یادداشت: عنوان اصلی: ۲۰۰۰, desperate deserts
موضوع: کویرها - ادبیات کودکان و نوجوانان
موضوع: کویرها
شناسه افزوده: مزینانی، محمود، ۱۳۴۵-م. مترجم
شناسه افزوده: فیلپس، مایک، ۱۹۶۱-م. تصویرگر Phillips, Mike
رده‌بندی کتابخانه: ۱۳۹۳ ب ۹۷۸/۲/۵۵۱/۴۱۵ [ج]
رده‌بندی دیوینی: ۵۵۱/۴۱۵ [ج]
شماره کتابشناسی ملی: ۳۳۴۵۰۳۹

نشر پیدایش

بیابان‌های بی‌آب و علف

زیر نظر شورای فرهنگی
نویسنده: آنیتا گانری
مترجم: محمود مزینانی
طراح جلد: پژمان رحیمی‌زاده
ویرایش: گروه فرهنگی

امور فنی کتاب: مؤسسه انتشارات پیدایش

چاپ اول: ۱۳۹۴

تعداد: ۱۵۰۰ نسخه

لیتوگرافی: متین

چاپ: کاج

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۲۹۶-۱۹۵-۲

شابک دوره: ۹۷۸-۶۰۰-۲۹۶-۲۷۳-۷

سایت ناشر: www.peydayesh.com

پیام‌نگار: info@peydayesh.com

خ. انقلاب، خ. فخر رازی، خ. شهسای ژاندارمری غربی، پلاک ۸۶ - تلفن: ۶۶۹۷۰۲۷۰

کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است.

قیمت: ۹۵۰۰ تومان

فهرست مطالب

۵	مقدمه
۱۰	سفر به تیمماکتو
۲۳	خشک خشک، مثل استخوان
۴۵	شن های روان
۶۸	یک کوهان یا دو کوهان؟
۹۴	زندگی در بیابان های بی آب و علف
۱۲۷	مسافران بی باک بیابان ها
۱۵۱	گنج های بیابانی
۱۶۵	بیابان ها در خطر
۱۷۹	آینده ای شنی؟

مقدمه

جغرافی. اصلاً جغرافی یعنی چی؟ بعضی از معلم‌های جغرافی ساعت‌ها درباره مکان‌های بی‌نام و نشانی که شما اسمشان را هم نشنیده‌اید فک می‌زنند و پشت سر هم کلمات قلنبه سلقه‌ای را به کار می‌برند که حتی خودشان هم تلفظ آنها را خوب بلد نیستند. یعنی کلاس‌های جغرافی شما هم این شکلی است؟

۱. به همان وزش باد می‌گویند. البته آن جور بادها نه! منظور بادهایی است که در بیابان‌ها بر تپه‌های شنی می‌وزند.

۲. بخشی از صحرای ترکستان در آسیای مرکزی. حالا متوجه منظورم درباره تلفظ کردن بعضی از کلمات شدید؟

خوشبختانه تمام چیزهای مربوط به طبیعت و جغرافیا این قدر حوصله سربر نیستند. راستش بعضی از مطالب آن باعث می‌شود که از هیجان خون آدم به شکل خوشایندی جوش بیاید و آدم گُر بگیرد. مثلاً بیابان‌ها را در نظر بگیرید. به پرت و پلاهای معلم جغرافی‌تان گوش نکنید. بیابان‌ها یکی از جذاب‌ترین مطالب این درس هستند. برای اینکه خوب متوجه شوید که بیابان‌ها چقدر جذاب هستند، با انجام این آزمایش اتاقتان را به یک بیابان تبدیل کنید.

تمام لامپ‌های اتاق را روشن کنید. بعد درجه بخاری یا شوفاژ را تا آخر بالا ببرید. با این کارها اتاقتان به محلی پر نور و گرم تبدیل می‌شود؛ کم و بیش مثل یک بیابان راست راستی. بعد با یکی دو فرغون شن و سنگریزه، تمام کف اتاقتان را بپوشانید. یک درخت نخل خوشگل هم یک جای آن بکارید (با یکی دوتا از گلدان‌های مورد علاقه مادرتان هم می‌توانید این کار را بکنید). اگر هم واقعاً

به نظرت آکه
بفواهیم یه شتر کرایه
کنیم هقدر برایمان
فَرْج برمی‌داره؟

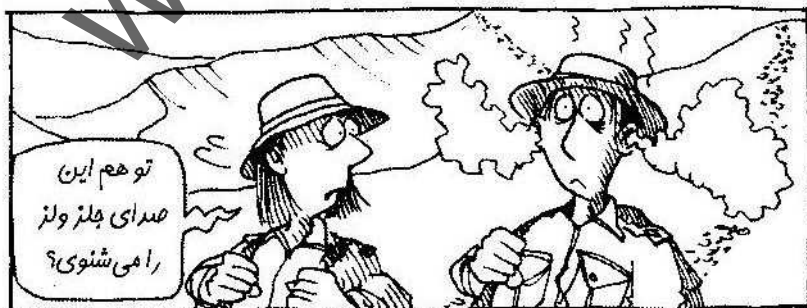

آدم بلندپروازی هستید، دست به کار شوید و با کپه کردن شن‌ها، یک تپه شن روان هم برای خودتان درست کنید. تبریک می‌گویم! شما یک بیابان بی‌آب و علف برای خودتان درست کرده‌اید؛ البته یک جوهرهایی. اگر هم بزرگ‌ترهایتان مثل دیوانه‌ها به جانتان غر زدند که این چه کاری است که کرده‌اید، لبخند ملیحی تحویلشان دهید و بگویید که شما فقط دارید تکلیف جغرافی‌تان را انجام می‌دهید. با این کلک آنها دست از غرغر کردن برمی‌دارند و راحت‌تان می‌گذارند. (راستش خوب که فکر می‌کنم، می‌بینم بهتر است اول اجازه بگیرید بعد این کارها را انجام دهید)

این کتاب از اول تا آخر درباره همین چیزی است که شما برای خودتان درست کرده‌اید؛ یعنی درباره بیابان‌های بی‌آب و علف.

بیابان‌ها آن قدر گرم هستند که می‌توانید یک تخم مرغ را توی هوای آن آب‌پز کنید و آن قدر خشک هستند که شما را از تشنگی دیوانه کنند. در بیابان‌ها به چند تا شخصیت راستی راستی بد اخلاق و نجسب هم زیاد برمی‌خورید. در یک کلمه بیابان‌ها درست مثل سیب‌زمینی تنوری هستند. در «بیابان‌های بی‌آب و علف» شما می‌توانید...

• در هوایی که دمای آن تا ۵۸ درجه سانتی‌گراد می‌رسد، مغزتان را آب‌پز کنید.

• ببینید که یک توفان شن چگونه خورشید را پشت خود پنهان می کند.

• بیاموزید که چگونه از یک فوران آب بگریزد.

• یاد بگیرید چگونه در خشک ترین بیابان های جهان زنده بمانید، در کنار سندی، کاشف بزرگ و شتر وفادارش، شترخان.

تا حالا سابقه نداشته که درس جغرافی این جور باشه. اما قبل از آنکه خواندن کتاب را شروع کنید، این نصیحت دوستانه را از من داشته باشید. بروید و تا می توانید نوشیدنی به خیک خودتان ببندید. اگر از من برسید، می گویم بهتر است خودتان را مثل یک یخچال پر کنید. کشف بیابان های بی آب و علف می تواند با آدم کاری کند که از تشنگی به حال مرگ بیفتید.